

(1912 – 2002)

ZEHRA DÜLEK

Merhume Zehra Dülek, Üstad Bediüzzaman Said Nursi Hazretlerinin hanım talebelerindendir. 1912 yılında Ödemiş'in Birgi Beldesinde dünyaya gözlerini açan Zehra Dülek, 1967 yılına kadar daha çok İzmir'de ikamet etmiştir. O tarihe kadar İzmir merkezi ile İzmir'in çevre il ve ilçelerinde hizmet-i nûriyelerde bulunmuş olan Zehra anne, 1967 yılından itibaren Medine-i Münevvere'de yaşamaya başlamıştır. Hacca giden hanımlar, onun ziyaretine giderler ve dönüşlerinde hac hatıralarıyla birlikte, mübarek Zehra anneden aldıkları feyizleri de anlatırlardı. İzmirli Zehra Dülek, Hz. Üstad'ın 'Âsiye, Ulvîye, Lütfiye'ler, Zehra'lar, Şerife'ler...' şeklinde Risalelerde adını zikrettiği Kastamonulu Zehra Baydar hanım ile karıştırılmamalıdır.

Otuz beş yıl Medine-i Münevvere'de yaşayan Zehra Dülek, 90 yaşında iken 7 Şubat 2002 tarihinde aynı mübarek beldede vefat etmiştir. Mezarı Hz. Peygambere yakın binlerce sahabe içinde Cennet-ül Baki'dedir.

Zehra Dülek ile ilgili bilgiler, hatıralar ve fotoğraflar oğlu Feridun Dülek tarafından verilmiştir. Feridun Ağabeye çok teşekkür ediyorum.

Feridun Dülek Anlatıyor:

1937 doğumluyum, 1976'da Astsubaylıktan emekli oldum. Şimdi İstanbul'da ikamet ediyorum. Annem Zehra Dülek hakkında bildiklerimi, kendisinden duyduklarımı ve gördüklerimi anlatayım:

O'NDA ALLAH VE RESULULLAH AŞKI ÇOK GALİPTİ

1912 İzmir-Ödemiş Birgi doğumlu olan annem, ablanı kucağıma aldığımda 15 yaşındaydım ben derdi. Erken vermişler yani. Annem önce Tire'ye geliyor. Tire'de dedesi vardı, Yalınayak Camiinin İmamlığını yapıyordu dedesi. Sonra İzmir'e taşındık. Babam baştan dine karşı bigâne idi, sonradan düzeldi. Annem soyadını beğenmez, daha çok babasının adı olan "Hüsni" olarak kullanmayı tercih ederdi.

İzmir'e taşındığımızda, ben o zaman sekiz yaşındaydım. Demek ki 1945 senesinde gelmişiz İzmir'e. Orada Basmane taraflarına yakın Kemer-Kapılar'da Kocakapı mahallesinde oturmuştuk. Validem 1967 senesinde Medine'ye gitti, oraya yerleşti.

Merhum validemin ruh haletini anlatabilmek kolay bir iş değildir aslında. O'nda Allah ve Resulullah aşkı çok galipti. Evlad, torun falan çok sonra gelirdi onun için. Bediüzzaman Hazretleri ile de üç defa görüşen ve konuşan Zehra annem takva ve kemalat sahibiydi. Vaktini hiç boş geçirmeden ibadet, tilavet-i Kur'an ve Risale-i Nur okuyarak geçirirdi. Risale-i Nur'a çok hayrandı, onları çok okur ve okuturdu. Risale-i Nur'u muhtaç olanlara dağıtır, tebliğ ederdi. Mesela, Lem'alar koynunda iken uyurdu.

Öyle evine radyo, televizyon mümkün değil almazdı validem. Hatta son zamanlarında telefon bağlatmıştı Medine'deki evine; 'evladım bu beni rahatsız ediyor' diyordu. İki üç

senede bir gelirdi Türkiye'ye. 1978 senesiydi; 'anne artık gitme, orada sıkıntı çekiyorsun, sana bakacak kimse yok orada' dedim. "Dayanamam oğlum, dayanamam" dedi. Kimse yoktu o zaman yanında. Titreyerek uçağa kendim bindirdim mecburen, gene gitti Resulullah'ın yakınına. Validem 2002 senesinde Medine'de vefat etti.

NAKŞİ ŞEYHİ MUSTAFA HİLMİ EFENDİ ANNEMİ BEDİÜZZAMAN'A GÖNDERMİŞTİ

İzmir'de oturduğumuz Kocakapı Mahallesinde Emine Teyze vardı, hafız bir hanımdı O. Emine Teyze, annemi M. Zahid Kotku'nun İzmir'de bulunan talebesi Nakşî Şeyhi Mustafa Hilmi Efendiye götürüyor. Mustafa Hilmi Efendi anneme: "Evladım, ben sana ulaşamıyorum, bir perde var, ruhuna inemedim, seni tanıdığım bir mürşide havale ediyorum" diyor. Sonra "Sen Bediüzzaman Hazretlerine git, senin derdine o çare olur, iman mevzularını anlat hanımlara" diye de vazife veriyor. Tabi bu görüşmeler yüz yüze değil, delikli tahta paravanlar arkasından oluyor. Mustafa Hilmi Efendi 1948'de vefat etmişti. Cenaze namazına ben de iştirak etmişim. Mezarı Karabağlar Kabristanının hemen girişindedir.

ANNEM BEDİÜZZAMAN'A YAPTIĞI İLK ZİYARETİNİ ŞÖYLE ANLATIRDI BİZE:

Mustafa Hilmi Efendi'nin tavsiyesi üzerine İzmir'den Emine Hanım, Nazmiye Hanım ve Zehra annem olmak üzere aynı mahalleden üç hanım karar verip Emirdağ'ına gidiyorlar. Yalnız validem bir rüya görüyor; rüyasında "iki dağ arasında görüşeceğiz" diyor Üstad Hazretleri... Bunu annem bize ağlayarak anlatmıştı o zaman, iyi hatırlarım.

Üç tane limon ile bir kışlık kazak almış -Emirdağ'ı soğuk olur diye duyduğu için- çantasına koymuş annem. Gitmişler Emirdağ'ına... Firdevs¹ Köker hanımlarda misafir olarak kalmışlar o zaman. Firdevs teyze bir ara, Üstad Hazretleri evinden çıkıp başka bir yere gittiğinde, Üstadın odasını toplamak bahanesiyle validemi götürüyor oraya...

Annemler Firdevs hanımlarda kalırken, Ceylan ağabey geliyor: "İzmir'den Zehra Hanımlar gelmiş, Üstad'ımın misafirlere selamları var, burada pek eğlenmesinler, yarın ben Bolvadin'e gideceğim, yolun üzerine çıksınlar orada görüşelim, evde kabul edemiyorum diyor Üstad" böyle demiş Ceylan ağabey. O sırada validem Ceylan ağabeyle kazağı Üstad'a göndermiş, fakat limonları göndermeği unutmuş.

Sonra Ceylan ağabey Firdevs hanımın evine tekrar geliyor ve: "Üstad bu kazağı geri gönderdi, bunun kollarını kısaltсын, abdest alırken, kolları sıvarken güçlük çekiyorum, bunu kessin diyor" demiş. Bazı yerlerde yaka diyorlar ama yaka değil kollarıdır. Bunu da tashih etmiş olalım. Bu arada Ceylan ağabey: "Üstad, çantasındaki limonları da göndersin diyor" diye söylüyor. Ve ortası delik iki buçuk liralardan bir sürü gönderiyor karşılığında. Tabi bu hadiseler annemleri daha çok etkiliyor, şevklendiriyor.

Ertesi günü çıkıyorlar Bolvadin yoluna. Üç kadın yolun kenarında bekliyorlar. Üstad'ın arabası geliyor, duruyor, camı açıyor Üstad: "Hoş gelmişsiniz evladlarım, buralarda fazla eğlenmeyin, sizi sıkıntıya sokabilirler, ziyarete lüzum yok, Risaleleri okuyun" diyor. Ve çıkarmış, el yazması Osmanlıca bir Uhuvvet risalesi ile bir risale daha veriyor. "Okuyun, yazmaya çalışın. Hanım talebelerim var benim, onları bulup konuşun, onlarla istişare edin, buraya gelmeyin, siz birbirinizle irtibat kurun. Hiç olmazsa iki üç kişi bir araya gelip Risale-i Nur okumaya başlayın, benimle konuşmaktan ziyade, Risale-i Nur'dan bir sayfa okumak, sizin için daha istifadeli olur" diyor.

Annem, Üstad'ım bana 'Zehra' değil, 'Zühre' derdi diye anlatırdı bize.

¹ Firdevs Köker, Emirdağlı Ahmet Köker'in hanımıdır. Ahmet Köker'in, Hz. Üstad'a Emirdağ'da iken çok hizmetleri geçmiştir. 22. Lem'ada bahsi geçen atı veren Ahmet Köker'dir. Keza hanımı Firdevs anne de aynı şekilde nurun hanım talebelerindedir, Üstad'a yemek ve giyecek konusunda çok hizmetleri vardır. Emirdağ'a hariçten gelen hanım nur talebelerini Firdevs Hanım misafir ederdi.

Zehra anne ve oğlu Feridun Dülek Medine-i Münevvere'de

POLİS: BURADA "ASA" VE "MÛSA" VARMİŞ ÇIKSINLAR ORTAYA

Sonra bu üç hanım İzmir'e dönüyor. Nazmiye Teyze çok heyecanlı bir hanımdı, o biraz daha gençti validemlere göre. İzmir'de bir de Âdile (Suluk) teyze vardı, biraz aksak yürür baston kullanırdı. Onun evinde ders yapmaya başlıyor hanımlar.

Bu derslerden birinde vilayete şikâyet ediyorlar. Polis evi basıyor ve bunların hepsini dersten alıp götürüyorlar. Kemer Karakoluna götürüyorlar. Orda gece saat on ikiye kadar sorguluyorlar hanımları. Baskın olduğu sırada Asa-yı Mûsa kitabı okunuyormuş. Valiye telefon eden muhbir, burada "Asa" ile "Mûsa" var demiş meğer. Polis girince içeriye, tabancalarını düzelterek "Burda 'Asa' ve 'Musa' varmış, ortaya çıksınlar" diyor. O zaman Âdile teyze bastonunu çıkarıyor, "evladım 'Asa' burda ama 'Mûsa' nerde bilmiyorum" diyor.

Sonra suç olmadığı anlaşılınca polisler tamam gidin diyorlar. Validem: "Ben bu saatte dışarıya bir tek adım atmam. Bizi buraya nasıl getirdiyseniz, öyle götüreceksiniz." Diye çıkışıyor. Bu cevabı alan polisler artık anneleri, bir araba ile evlerine kadar götürüp bırakıyorlar.